

¹Der König Nebukadnezar ließ ein goldenes Bild machen, sechzig Ellen hoch und sechs Ellen breit, und ließ es setzen ins Tal Dura in der Landschaft Babel.²Und der König Nebukadnezar sandte nach den Fürsten, Herren, Landpflegern, Richtern, Vögten, Räten, Amtleuten und allen Gewaltigen im Lande, daß sie zusammenkommen sollten, das Bild zu weihen, daß der König Nebukadnezar hatte setzen lassen.³Da kamen zusammen die Fürsten, Herren, Landpfleger, Richter, Vögte, Räte, Amtleute und alle Gewaltigen im Lande, das Bild zu weihen, das der König Nebukadnezar hatte setzen lassen. Und sie mußten dem Bilde gegenübertreten, das Nebukadnezar hatte setzen lassen.⁴Und der Herold rief überlaut: Das laßt euch gesagt sein, ihr Völker, Leute und Zungen!⁵Wenn ihr hören werdet den Schall der Posaunen, Drommeten, Harfen, Geigen, Psalter, Lauten und allerlei Saitenspiel, so sollt ihr niederfallen und das goldene Bild anbeten, das der König Nebukadnezar hat setzen lassen.⁶Wer aber alsdann nicht niederfällt und anbetet, der soll von Stund an in den glühenden Ofen geworfen werden.⁷Da sie nun hörten den Schall der Posaunen, Drommeten, Harfen, Geigen, Psalter und allerlei Saitenspiel, fielen nieder alle Völker, Leute und Zungen und beteten an das goldene Bild, das der König Nebukadnezar hatte setzen lassen.⁸Von Stund an traten hinzu etliche chaldäische Männer und verklagten die Juden,⁹fingen an und sprachen zum König Nebukadnezar: Der König lebe ewiglich!¹⁰Du hast ein Gebot lassen

¹تُبُوخْدَنْصَرُ الْمَلِكِ صَبَعَ تِمْنَالًا مِنْ ذَهَبٍ طُولُهُ سِتُونَ ذِرَاعًا وَعَرْضُهُ سِتُّ أَذْرُعَ، وَتَصَبَّهُ فِي بُقْعَةٍ دُورًا فِي وِلَايَةِ بَابِلَ.²ثُمَّ أَرْسَلَ تُبُوخْدَنْصَرُ الْمَلِكِ لِيَجْمَعَ الْمَرَارِيَّةَ وَالشَّحْنَ وَالْوَلَاةَ وَالْقُصَاةَ وَالْحَزَنَةَ وَالْفُقَهَاءَ وَالْمُقَنِّينَ وَكُلَّ حُكَّامِ الْوِلَايَاتِ لِيَأْتُوا لِيَذْشِينَ التَّمْنَالَ الَّذِي تَصَبَّهُ تُبُوخْدَنْصَرُ الْمَلِكِ.³حِينَئِذٍ اجْتَمَعَ الْمَرَارِيَّةُ وَالشَّحْنُ وَالْوَلَاةُ وَالْقُصَاةُ وَالْحَزَنَةُ وَالْفُقَهَاءُ وَالْمُقَنِّونَ وَكُلُّ حُكَّامِ الْوِلَايَاتِ لِيَذْشِينَ التَّمْنَالَ الَّذِي تَصَبَّهُ تُبُوخْدَنْصَرُ الْمَلِكِ، وَوَقَفُوا أَمَامَ التَّمْنَالِ الَّذِي تَصَبَّهُ تُبُوخْدَنْصَرُ.⁴وَتَادَى مُنَادٍ بِشِدَّةٍ، قَدْ أَمِرْتُمْ أَهْلُهَا الشُّعُوبُ وَالْأُمَمُ وَالْأَلْسِنَةُ،⁵عِنْدَمَا تَسْمَعُونَ صَوْتَ الْقَرْنِ وَالنَّايِ وَالْعُودِ وَالرَّيَابِ وَالسَّنْطِيرِ وَالْمِزْمَارِ وَكُلِّ أَنْوَاعِ الْعَزْفِ أَنْ تَخْرُجُوا وَتَسْجُدُوا لِتِمْنَالِ الذَّهَبِ الَّذِي تَصَبَّهُ تُبُوخْدَنْصَرُ الْمَلِكِ.⁶وَمَنْ لَا يَخْرُجُ وَيَسْجُدُ فِيهِ تِلْكَ السَّاعَةِ يُلْقَى فِي وَسْطِ أُنُونٍ تَارٍ مُتَّقِدَةٍ.⁷لَأَجْلِ ذَلِكَ وَقَتَّمَا سَمِعَ كُلُّ الشُّعُوبِ صَوْتَ الْقَرْنِ وَالنَّايِ وَالْعُودِ وَالرَّيَابِ وَالسَّنْطِيرِ وَكُلِّ أَنْوَاعِ الْعَزْفِ، خَرَّ كُلُّ الشُّعُوبِ وَالْأُمَمِ وَالْأَلْسِنَةِ وَسَجَدُوا لِتِمْنَالِ الذَّهَبِ الَّذِي تَصَبَّهُ تُبُوخْدَنْصَرُ الْمَلِكِ.⁸لَأَجْلِ ذَلِكَ تَقَدَّمَ حِينَئِذٍ رَجَالٌ كَلْدَانِيُّونَ وَاسْتَكَبُوا عَلَى الْيَهُودِ،⁹وَقَالُوا لِلْمَلِكِ تُبُوخْدَنْصَرُ، أَهْلُهَا الْمَلِكُ، عِشْ إِلَى الْأَبَدِ.¹⁰أَنْتَ أَهْلُهَا الْمَلِكُ قَدْ أَصْدَرْتَ أَمْرًا بِأَنْ كُلَّ إِنْسَانٍ يَسْمَعُ صَوْتَ الْقَرْنِ وَالنَّايِ وَالْعُودِ وَالرَّيَابِ وَالسَّنْطِيرِ وَالْمِزْمَارِ وَكُلِّ أَنْوَاعِ الْعَزْفِ يَخْرُجُ وَيَسْجُدُ لِتِمْنَالِ الذَّهَبِ.¹¹وَمَنْ لَا يَخْرُجُ وَيَسْجُدُ فَإِنَّهُ يُلْقَى فِي وَسْطِ أُنُونٍ تَارٍ مُتَّقِدَةٍ.¹²يُوجَدُ رَجَالٌ يَهُودٌ، الَّذِينَ وَكَلْتَهُمْ عَلَى أَعْمَالِ وِلَايَةِ بَابِلَ، سَدْرُخُ وَمِيشُخُ وَعَبْدَنْغُو. هَؤُلَاءِ الرِّجَالُ لَمْ يَجْعَلُوا لَكَ أَهْلُهَا الْمَلِكِ اعْتِبَارًا. إِلَهْتُكَ لَا يَعْبُدُونَ، وَلِتِمْنَالِ الذَّهَبِ الَّذِي تَصَبَّتْ لَا يَسْجُدُونَ.¹³حِينَئِذٍ أَمَرَ تُبُوخْدَنْصَرُ بِعَصَبٍ وَعَظِيطٍ بِإِخْصَارِ سَدْرُخُ وَمِيشُخُ وَعَبْدَنْغُو. فَأَتُوا يَهُوْلَاءِ الرِّجَالِ قُدَّامَ الْمَلِكِ.¹⁴فَسَأَلَهُمْ تُبُوخْدَنْصَرُ، تَعْمُدًا يَا سَدْرُخُ وَمِيشُخُ وَعَبْدَنْغُو لَا تَعْبُدُونَ إِلَهِي وَلَا تَسْجُدُونَ لِتِمْنَالِ الذَّهَبِ الَّذِي تَصَبَّتْ. فَإِنْ كُنْتُمْ الْآنَ مُسْتَعِيدِينَ عِنْدَمَا تَسْمَعُونَ صَوْتَ الْقَرْنِ وَالنَّايِ وَالْعُودِ وَالرَّيَابِ وَالسَّنْطِيرِ وَالْمِزْمَارِ وَكُلِّ أَنْوَاعِ الْعَزْفِ إِلَى أَنْ تَخْرُجُوا وَتَسْجُدُوا لِلتَّمْنَالِ الَّذِي عَمِلْتُهُ. وَإِنْ لَمْ تَسْجُدُوا فِيهِ تِلْكَ السَّاعَةِ تُلْقَوْنَ فِي وَسْطِ أُنُونٍ تَارٍ مُتَّقِدَةٍ. وَمَنْ هُوَ إِلَهُ الَّذِي يُنْقِذُكُمْ مِنْ يَدِي.¹⁶فَأَجَابَ سَدْرُخُ وَمِيشُخُ وَعَبْدَنْغُو، يَا تُبُوخْدَنْصَرُ، لَا يَلْزَمُنَا أَنْ نُجِيبَكَ عَنْ هَذَا الْأَمْرِ.¹⁷هُوَذَا

ausgehen, daß alle Menschen, wenn sie hören würden den Schall der Posaunen, Drommeten, Harfen, Geigen, Psalter, Lauten und allerlei Saitenspiel, sollten sie niederfallen und das goldene Bild anbeten;¹¹ wer aber nicht niederfiel und anbetete, sollte in den glühenden Ofen geworfen werden.¹² Nun sind da jüdische Männer, welche du über die Ämter der Landschaft Babel gesetzt hast: Sadrach, Mesach und Abed-Nego; die verachten dein Gebot und ehren deine Götter nicht und beten nicht an das goldene Bild, das du hast setzen lassen.¹³ Da befahl Nebukadnezar mit Grimm und Zorn, daß man vor ihn stellte Sadrach, Mesach und Abed-Nego. Und die Männer wurden vor den König gestellt.¹⁴ Da fing Nebukadnezar an und sprach zu ihnen: Wie? wollt ihr Sadrach, Mesach, Abed-Nego, meinen Gott nicht ehren und das goldenen Bild nicht anbeten, das ich habe setzen lassen?¹⁵ Wohlan schickt euch! Sobald ihr hören werdet den Schall der Posaunen, Drommeten, Harfen, Geigen, Psalter, Lauten und allerlei Saitenspiel, so fallt nieder und betet das Bild an, das ich habe machen lassen! Werdet ihr's nicht anbeten, so sollt ihr von Stund an in den glühenden Ofen geworfen werden. Laßt sehen, wer der Gott sei, der euch aus meiner Hand erretten werde!¹⁶ Da fingen an Sadrach, Mesach, Abed-Nego und sprachen zum König Nebukadnezar: Es ist nicht not, daß wir darauf antworten.¹⁷ Siehe, unser Gott, den wir ehren, kann uns wohl erretten aus dem glühenden Ofen, dazu auch von deiner Hand erretten.¹⁸ Und wo er's nicht tun will,

يُوجَدُ إِلَهَتَا الَّذِي تَعْبُدُهُ يَسْتَطِيعُ أَنْ يُجِيبَنَا مِنْ أَثُونِ النَّارِ الْمُتَقِدَّةِ وَأَنْ يُفِدَنَا مِنْ يَدِكَ أَيُّهَا الْمَلِكُ.¹⁸ وَإِلَّا فَلْيَكُنْ مَعْلُومًا لَكَ أَيُّهَا الْمَلِكُ أَنَّنَا لَا نَعْبُدُ إِلَهَتَكَ وَلَا نَسْجُدُ لِمِثَالِ الذَّهَبِ الَّذِي تَصْنَعُهُ.¹⁹ حِينَئِذٍ امْتَلَأَ ثُبُوحُ تَصَرُّ عَيْطًا وَتَغَيَّرَ مَنْظَرُ وَجْهِهِ عَلَى سَدْرَحَ وَمِيشَاحَ وَعَبْدَنَعُو، وَأَمَرَ بِأَنْ يَحْمُوا الْأَثُونِ سَبْعَةَ أَصْغَافٍ أَكْثَرَ مِمَّا كَانَ مُعْتَادًا أَنْ يُحْمَى.²⁰ وَأَمَرَ جَبَايِرَةُ الْقُوَّةِ فِي جَيْشِهِ بِأَنْ يُوثِقُوا سَدْرَحَ وَمِيشَاحَ وَعَبْدَنَعُو وَيُلْقُوهُمْ فِي أَثُونِ النَّارِ الْمُتَقِدَّةِ.²¹ ثُمَّ أُوثِقَ هَؤُلَاءِ الرِّجَالُ فِي سَرَائِلِهِمْ وَأَقْمَصَتِهِمْ وَأَرْدِيَتِهِمْ وَلِبَاسِهِمْ وَأُلْقُوا فِي وَسْطِ أَثُونِ النَّارِ الْمُتَقِدَّةِ.²² وَمِنْ حَيْثُ إِنَّ كَلِمَةَ الْمَلِكِ شَدِيدَةٌ وَالْأَثُونُ قَدْ حَمِيَ جِدًّا، قَتَلَ لَهَيْبُ النَّارِ الرِّجَالَ الَّذِينَ رَفَعُوا سَدْرَحَ وَمِيشَاحَ وَعَبْدَنَعُو.²³ وَهَؤُلَاءِ الثَّلَاثَةُ الرِّجَالُ، سَدْرَحُ وَمِيشَاحُ وَعَبْدَنَعُو، سَقَطُوا مُوتَقِينَ فِي وَسْطِ أَثُونِ النَّارِ الْمُتَقِدَّةِ.²⁴ حِينَئِذٍ تَحَبَّرَ ثُبُوحُ تَصَرُّ الْمَلِكِ وَقَامَ مُسْرِعًا وَسَالَ مُشِيرِيهِ، أَلَمْ تَلِكِ ثَلَاثَةُ رِجَالٍ مُوتَقِينَ فِي وَسْطِ النَّارِ. فَأَجَابُوا، صَحِيحُ أَيُّهَا الْمَلِكُ.²⁵ فَقَالَ، هَا أَنَا تَاطِرُ أَرْبَعَةِ رِجَالٍ مَحْلُولِينَ يَتَمَشُّونَ فِي وَسْطِ النَّارِ وَمَا بِهِمْ صَرَرٌ، وَمَنْظَرُ الرَّابِعِ شَبِيهُ يَابْنِ الْأَلْهَةِ.²⁶ ثُمَّ اقْتَرَبَ ثُبُوحُ تَصَرُّ إِلَى بَابِ أَثُونِ النَّارِ الْمُتَقِدَّةِ وَتَادَى، يَا سَدْرَحُ وَمِيشَاحُ وَعَبْدَنَعُو، يَا عِبْدَ اللَّهِ الْعَلِيِّ، اخْرُجُوا وَتَعَالَوْا. فَخَرَجَ سَدْرَحُ وَمِيشَاحُ وَعَبْدَنَعُو مِنْ وَسْطِ النَّارِ. فَاجْتَمَعَتِ الْمَرَاثِبَةُ وَالسَّحَنُ وَالْوُلَاةُ وَمُشِيرُو الْمَلِكِ وَرَأَوْا هَؤُلَاءِ الرِّجَالَ الَّذِينَ لَمْ تَكُنْ لِلنَّارِ قُوَّةٌ عَلَى أَجْسَادِهِمْ، وَسَعَرُهُ مِنْ رُؤُوسِهِمْ لَمْ تَحْتَرِقْ، وَسَرَائِلُهُمْ لَمْ تَتَغَيَّرْ، وَرَائِحَةُ النَّارِ لَمْ تَأْتِ عَلَيْهِمْ.²⁸ فَقَالَ ثُبُوحُ تَصَرُّ، تَبَارَكَ إِلَهُ سَدْرَحَ وَمِيشَاحَ وَعَبْدَنَعُو الَّذِي أَرْسَلَ مَلَكَهٖ وَأَسْلَمُوا أَجْسَادَهُمْ لِكَيْ لَا يَغْبُدُوا أَوْ يَسْجُدُوا لِإِلَهِ غَيْرِ إِلَهُهِمْ.²⁹ فَمِنِّي قَدْ صَدَرَ أَمْرٌ بِأَنْ كُلَّ شَعْبٍ وَأُمَّةٍ وَلِسَانٍ يَتَكَلَّمُونَ بِالسُّوءِ عَلَى إِلَهِ سَدْرَحَ وَمِيشَاحَ وَعَبْدَنَعُو فَلْيَبْهَمُ يُصَيَّرُونَ إِرْبًا إِرْبًا، وَنُجْعَلُ بُيُوتُهُمْ مَرْبَلَةً، إِذْ لَيْسَ إِلَهُ آخَرَ يَسْتَطِيعُ أَنْ يُنْجِيَ هَكَذَا.³⁰ حِينَئِذٍ قَدَّمَ الْمَلِكُ سَدْرَحَ وَمِيشَاحَ وَعَبْدَنَعُو فِي وَلايَةِ بَابِلَ.

so sollst du dennoch wissen, daß wir deine Götter nicht ehren noch das goldene Bild, das du hast setzen lassen, anbeten wollen.¹⁹ Da ward Nebukadnezar voll Grimms, und sein Angesicht verstellte sich wider Sadrach, Mesach und Abed-Nego, und er befahl man sollte den Ofen siebenmal heißer machen, denn man sonst zu tun pflegte.²⁰ Und er befahl den besten Kriegsleuten, die in seinem Heer waren, daß sie Sadrach, Mesach und Abed-Nego bänden und in den glühenden Ofen würfen.²¹ Also wurden diese Männer in ihren Mänteln, Schuhen, Hüten und andern Kleidern gebunden und in den glühenden Ofen geworfen;²² denn des Königs Gebot mußte man eilends tun. Und man schürte das Feuer im Ofen so sehr, daß die Männer, so den Sadrach, Mesach und Abed-Nego hinaufbrachten, verdarben von des Feuers Flammen.²³ Aber die drei Männer, Sadrach, Mesach und Abed-Nego fielen hinab in den glühenden Ofen, wie sie gebunden waren.²⁴ Da entsetzte sich der König Nebukadnezar und fuhr auf und sprach zu seinen Räten: Haben wir nicht drei Männer gebunden in das Feuer lassen werfen? Sie antworteten und sprachen zum König: Ja, Herr König.²⁵ Er antwortete und sprach: Sehe ich doch vier Männer frei im Feuer gehen, und sie sind unversehrt; und der vierte ist gleich, als wäre er ein Sohn der Götter.²⁶ Und Nebukadnezar trat hinzu vor das Loch des glühenden Ofens und sprach: Sadrach, Mesach, Abed-Nego, ihr Knechte Gottes des Höchsten, geht heraus und kommt her! Da gingen Sadrach, Mesach und Abed-Nego heraus aus dem Feuer.²⁷ Und

die Fürsten, Herren, Vögte und Räte kamen zusammen und sahen, daß das Feuer keine Macht am Leibe dieser Männer bewiesen hatte und ihr Haupthaar nicht versengt und ihre Mäntel nicht versehrt waren; ja man konnte keinen Brand an ihnen riechen.²⁸ Da fing Nebukadnezar an und sprach: Gelobt sei der Gott Sadrachs, Mesachs und Abed-Negos, der seinen Engel gesandt und seine Knechte errettet hat, die ihm vertraut und des Königs Gebot nicht gehalten, sondern ihren Leib dargegeben haben, daß sie keinen Gott ehren noch anbeten wollten als allein ihren Gott!²⁹ So sei nun dies mein Gebot: Welcher unter allen Völkern, Leuten und Zungen den Gott Sadrachs, Mesachs und Abed-Negos lästert, der soll in Stücke zerhauen und sein Haus schändlich verstört werden. Denn es ist kein andrer Gott, der also erretten kann, als dieser.³⁰ Und der König gab Sadrach, Mesach und Abed-Nego große Gewalt in der Landschaft Babel.